

Коники-гопалки та фукрова вата

— А-а-а-а! Люди! Я ледь не приземлився на куц троянд!

Бенні зіскочив зі свого скейтборда.

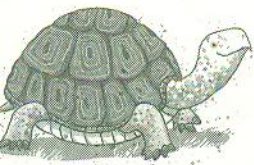
— Це було непогано! — похвалила його чарівна черепаха Генріетта, яка визирала з його сумки. — Ще кілька тижнів тому ти б гепнувся.

— Не гепнувся б, — буркнув Бенні.

— Та, звісно ж, гепнувся б, — хихикнула Генріетта.

Маленька черепаха була в доброму гуморі, тому теревенила більше, ніж зазвичай. Був ранок понеділка, близько восьмої. Вони прямували до школи Вінтерштайн.

— Увечері ми йдемо на ярмарок, еге ж, Бенні? Бачив плакат біля Поптеки?

Там було написано: карамелі на ланцюгах, коники-гопалки та фукрова вата. Вати я хочу велику порцію!

Бенні хихикнув, підхопив скейтборд і останні метри до будівлі школи пробіг.

— Плакат висів на А-птеці й там було написано: *«Каруселі на ланцюгах, човни-гойдалки та цукрова вата»*.

Його маленька черепаха вчилася читати. Вдавалося їй інколи добре, а інколи — не дуже.

Дівчинка з рудими кучерями та кирпатим носом під'їхала на самокаті й гукнула:

— Прибери з дороги роги!

З-під коліс навсібіч полетіли камінці. Вона доїхала просто до вхідних дверей, а цього пан завгосп дуже не любив.

— А мені потім знову гравій досипати! — по-сварив її Віллі Вондрашек.

— Увага всім! У це важко повірити, але Ронья сьогодні вчасно, — голос всезнайки належав, звісно ж, Іді. Зі стосиком книг під рукою вона штовхнула важкі двері. — Заходь, маленький!

І чарівний лис Іди на ім'я Раббат проскочив у двері. Бенні, Іда та Ронья однокласники. Класна керівниця їхнього класу — міс Мері Корнфілд.

Учителька вже чекала у класі, гортаючи сторінки книги.

— Проходьте, — привітала вона трьох учнів та додала, коли до класу увійшов хлопчик в окулярах: — Доброго ранку, Максе!

На його плечі сиділа сова, яка поважно кивнула вчительці.

Усього у класі було 24 дитини. Дванадцяттеро дівчаток і дванадцяттеро хлопчиків. А ще було 14 тварин. Чарівних тварин, які вміли розмовляти.

Іда та Бенні були переконані, що в жодному класі на світі не було так весело та захопливо, як у їхньому, розташованому на другому поверсі школи Вінтерштайн. Ці двоє були першими, хто отримав чарівних тварин: лиса Раббата та черепаху Генріетту. Спершу дитина завжди отримувала повідомлення. Потім на своєму автобусі з'являвся містер Моррісон, власник Чарівної зоологічної крамниці, — й починалася пригода. Тим часом у класі з'явилися не лише Раббат і Генріетта, але й пінгвін на ім'я Юрій, який пробирався між партами.

Тут був Каспар, хамелеон. Пепероні, китицевухий кабанчик.

Кіт Караян і кажаниха Євгенія.

Крокодил Рік і коала Сідні. Шимпанзе Тінго, щур Купер та сова Мюріель.

А ще тюлень Метте-Майя. На дивані муркотів Леандер, чарівний леопард.

Цього понеділка в учнів класу міс Корнфілд була лише одна тема для розмов: розпочався міський ярмарок! У газеті містилася велика стаття про артистів, фокусників й атракціони, а на фото дуже чоловіки збирали оглядове колесо.

— Ми з Караяном підемо сьогодні ввечері до ворожки й дізнаємося про майбутнє, — повідомила Гелена й протанцювала зі своїм рожевим рюкзаком із принцесою на місце. — Я точно стану моделлю. Або акторкою!

Вона відкинула назад біляве волосся. Караян, який сидів біля її ніг, із захватом подивився на неї.

— Ха-ха! Бажаю успіхів! — Сілас широко посміхнувся й почухав крокодилу Ріку голову. — Я віщую тобі прищ на носі та... Ой-ой... Погану оцінку з математики!

Гелена нічого не відповіла, а Караян обурено відвернувся.

Але ніхто в класі так не переймався через ярмарок, як Ронья. Вона вже давно вмовила батьків і старшу сестру Паулу піти туди разом увечері.

— Хто ще піде? — запитала вона в однокласників. — Нумо зустрінемося біля автодрому?

Миттю здійнялося кілька рук, але в цей час пролунав дзвоник. Міс Корнфілд плеснула в долоні.

— Ярмарок розпочнеться пізніше, а зараз дізнаємося результати тесту з математики.

Вона подивилася на клас. Макс та Іда, розумаки класу, радісно закивали.

Решта дітей були в меншому захваті.

